

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา และ นักศึกษา เกี่ยวกับการวัดและการดำเนินโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา ซึ่งมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย คือ

กัลยา บุญญเคราะห์ ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" ในปี พ.ศ. 2508 โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนจำนวน 675 คน ผลการวิจัยพบว่า พลศึกษาช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางกาย กิจกรรมพลศึกษาให้สนุกสนานมากกว่า โทษ ช่วยเพาะนิสัยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนรู้จักประมาณ ตนเอง ช่วยให้เกิดความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ช่วยสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนให้ดีขึ้น ช่วยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามวิถีทางประชาธิปไตย และปลูกฝังคุณธรรม อันจำเป็นใน การเป็นพลเมืองดี เป็นต้น

กิจกรรมกีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมาก ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา และว่ายน้ำ

กิจกรรมกีฬาในร่มที่นักเรียนสนใจ ได้แก่ แบดมินตัน บิงปอง มวย หมากลูก หมากฮอส และกระโดดเชือก¹

---

¹ กัลยา บุญญเคราะห์, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508)

ในปีเดียวกันนี้ รัตนา วัฒนกุล ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กค. ลู่ ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า

1. สนาม อุปกรณ์การเล่นพลศึกษา ห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และโรงฝึกพลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ
2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ บาสเกตบอล แบดมินตัน กระโดดน้ำ การช่วยคนตกน้ำ วាយน้ำ กายบริหาร รำไทย ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่ชอบน้อยที่สุด คือ แอ่นตบอด ซอฟบอล และซฟเฟลินซอรัต
3. ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า วิชาพลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนอื่น ๆ ในด้านการสอนควรพิจารณาถึงทักษะ ความรู้เกี่ยวกับกติกา ทักษะคิด การเป็นผู้นำและผู้ตาม การตรงต่อเวลา นักเรียนเข้าใจความหมายและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา คือ เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งส่งเสริมให้คนมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ รักความยุติธรรม ช่วยพัฒนาร่างกาย สติใจ อารมณ์ และสังคม เพาะนิสัยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา¹

อนันต์ วัตอยู่ ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวผลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1" ในปี พ.ศ. 2511 โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา ภาคการศึกษา 9 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษานั้น โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นด้านการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรงและสมบูรณ์มากที่สุด

วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพิเศษและการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของโรงเรียนนั้น เน้นให้นักเรียนมีความสามัคคีมากที่สุด

¹ รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กค. ลู่ ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508)

วัตถุประสงค์ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่เน้นในด้านการฝึกหัดให้นักเรียนมีความเคารพต่อกฎและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของกีฬา

จำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่พิเศษมากเกินไป โรงเรียนส่วนมากยังขาดสถานที่ อุปกรณ์ และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายในการเรียนวิชาพลศึกษา¹

ไพฑูริย์ สัยสิน ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" ในปี พ.ศ. 2513 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 13 โรงเรียน จำนวนประชากร 44 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอนพลศึกษา มีปัญหาในการสอนนักเรียนชายหญิงรวมกัน โดยครูจะสอนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง การเรียนพลศึกษาในชั้นเรียนนั้น ครูพลศึกษาได้ดำเนินการสอนตามหลักวิธีสอนพลศึกษาเหมาะสมดีแล้ว ครูพลศึกษามีชั่วโมงในการสอนมากและต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ อีกมาก นักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในมาก มีปัญหาคืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันมีไม่เพียงพอ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ นักเรียนให้ความสนใจมากเช่นกัน²

¹อนันต์ อัดชู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1," (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511)

²ไพฑูริย์ สัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม," (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

สู่ภาภรณ์ ลู่ถาวร ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู" ในปี พ.ศ. 2515 โดยส่งแบบสอบถาม ถามอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู จำนวน 25 แห่ง จำนวนประชากร 74 คน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยยังมีจำนวนไม่เพียงพอ และมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จำนวนนักศึกษาในห้อง ๆ หนึ่งมีมากเกินไป อาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลานามัยยังไม่ได้สัดส่วนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต ส่วนด้านสถานที่กลางแจ้งมีเพียงพอทุกแห่ง แต่ขาดสถานที่การสอนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องชำระร่างกาย และตู้เก็บเสื้อผ้าทั้งชาย-หญิง การวัดผลและการประเมินวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีการทดสอบทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กันไป¹

มาลี คิริ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการจัดโปรแกรมพลศึกษา ลู่ศึกษา และสหนาการ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" ในปี พ.ศ. 2516 โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 960 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี ขาดอัตรากำลัง สถานที่ และอุปกรณ์ นักศึกษาขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางด้านพลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันฯ จัดสรรงบประมาณ จัดหาบุคคลที่เหมาะสมปรับปรุงสถานที่ จัดหาอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้นำทางสหนาการ มาดำเนินการสอนเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกให้มากขึ้น²

¹สู่ภาภรณ์ ลู่ถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514)

²มาลี คิริ, "ปัญหาและความต้องการในการจัดโปรแกรมพลศึกษา ลู่ศึกษาและสหนาการ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515)

คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" ในปี พ.ศ. 2517 โดยสิ่งแบบสอบถามถามครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร มีการคัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ประกอบด้วย โปรแกรมการล่อนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสันทนากการ ร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ ร้อยละ 10 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลารว่าง ฝึกความมีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสำนึกกิจกรรมพลศึกษาที่สัลดอนและแข่งขันมาก คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และยิมนาสติก การดำเนินการด้านโปรแกรมพลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษาที่ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน¹

สงบ มณีแสง ทำการวิจัยเรื่อง "การคัดโปรแกรมพลศึกษาระดับปริญญาตรีในภาคกลาง" ในปี พ.ศ. 2517 โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าภาคและอาจารย์ที่สอนประจำในแผนกหรือภาควิชาพลศึกษาจากมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำนวน 45 คน และแบบสอบถามถามนิสิตนักศึกษาในคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง จำนวน 381 คน ผลการวิจัยพบว่า ทุกมหาวิทยาลัยคัดครบทั้ง 4 โปรแกรม คือ โปรแกรมการล่อนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย และโปรแกรมสันทนากการ ซึ่งทุกโปรแกรมนอกจากโปรแกรมการล่อนพลศึกษาในชั้นเรียน นิสิตนักศึกษา ดำเนินการเอง โดยมีอง คณิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมดูแล โดยภายใต้การควบคุมดูแลจากรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสนับสนุนในด้านการเงิน บุคลากร และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษาโดยล่อนรวมสนใจโปรแกรมการล่อนในชั้นเรียนมากที่สุด และเห็นว่าารคัดโปรแกรม

¹ คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)

พลศึกษาของมหาวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ในด้านการคัดต่าง ๆ และสอดคล้องความต้องการของนิสิตในระดับปานกลางพอ ๆ กัน ส่วนหัวหน้าแผนก อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นว่า บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอในการจัดโปรแกรมพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹

วิสิฐ เหมะภาตะพันธ์ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการคัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการ ในกรุงเทพมหานคร" ในปี พ.ศ. 2522 โดยส่งแบบสอบถามถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนพณิชยการจำนวน 45 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. โรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานครได้จัดครบตามโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน แต่การคัดโปรแกรมบรรดิกการมีค่าน้อยมาก
2. การสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้คัดสอนตามภาคบังคับในหลักสูตร แต่ได้คัดสอนวิชาอื่นทดแทน คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอลและลีลาศ
3. การแข่งขันกีฬาภายใน มี บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล เวลาที่คัด คือ ตอนพักกลางวันและหลังเลิกเรียน
4. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน กิจกรรมที่เล่นคือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล แบดมินตัน ตะกร้อและเทเบิลเทนนิส ที่ทางกรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานครจัดขึ้น
5. การคัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ได้คัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจได้แก่ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และเกมส์เบ็ดเตล็ด โดยคัดตลอดปี ตอนพักกลางวันและหลังเลิกเรียน ตลอดจนวันสำคัญของโรงเรียน
6. ปัญหาการคัดสอนพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการยังคงมีอยู่มาก ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและจำนวนครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

¹ สังข มณีแสง, "การคัดโปรแกรมพลศึกษาระดับปริญญาตรีในภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)

7. ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05¹

สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" ในปี พ.ศ. 2522 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า สถาบันอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาครบทุกด้าน สำหรับการวัดกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กติดปกติมีสัดส่วนน้อยมาก วิช่าบังคับตามหลักสูตรฯ ที่สัดส่วนมากที่สุด คือ ตะกร้อ ส่วนวิชาบังคับอื่นได้จัดสอนวิชาอื่น ๆ ทดแทน การแข่งขันกีฬาภายในที่จัด ได้แก่ ตะกร้อ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และฟุตบอล การดำเนินการจัดส่วนใหญ่จัดเฉพาะภาคปลายโดยแข่งขันเวลาเลิกเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน กิจกรรมที่จัดสิ่งเข้าแข่งขันคือ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และเชกบัตตะกร้อ การวัดกิจกรรมนั้นหนา การจะเลือกจากกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ โดยจัดตลอดปี ในช่วงเวลาพัก ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กที่ติดปกติ เลือกจัดตามสภาพของนักเรียนที่ติดปกติ และเลือกตามวิชาที่มีการสอนในสถาบัน ปัญหาในการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษายังมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่มและสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร

ในด้านความคิดเห็นของครูพลศึกษาในสถาบันรัฐบาลและเอกชน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน และปัญหาการวัดโปรแกรมพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ในด้านปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ครูพลศึกษาในสถาบันรัฐบาลประสบมากกว่าครูพลศึกษาในสถาบันเอกชน²

¹ วิสิฐ เขมะภาตะพันธ์, "ปัญหาการวัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522)

² สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ, "ปัญหาการวัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522)

คิลป์พงศ์ ศิริวุฒิ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการคัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบารมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" ในปี พ.ศ. 2523 โดยใช้แบบสอบถามครู พลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 320 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนรัฐบารมศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียน มีการคัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา เสริมสร้างคุณธรรม เปิดโอกาส ให้มีการแสดงออกทางกีฬา และสร้างมนุษยสัมพันธ์ กิจกรรมที่จัดให้มีการเรียนการสอนและการแข่งขัน ได้แก่ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กรีฑา บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยไทย แบดมินตัน และตะกร้อ
2. ปัญหาการคัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่อง แต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตำราแบบเรียนและคู่มือครู ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดเวลาสำหรับการแข่งขัน ขาดอุปกรณ์ฝึกซ้อม ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายนอก คือ ขาดงบประมาณ ขาดสนามฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านสหภาพการ คือ ขาดเวลา สำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรดิกการ คือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ ขาดงบประมาณ และไม่สามารคัดดำเนินการให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครูพลศึกษาและผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหา การคัดและการดำเนินการในด้านต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05¹

ปานศิริ สันโทกุล ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการคัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยเอกชน" ในปี พ.ศ. 2524 โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับอาจารย์พลศึกษา หรืออาจารย์ที่ปรึกษาสมัครนักศึกษาและรอง อธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และ

¹ คิลป์พงศ์ ศิริวุฒิ, "ปัญหาการคัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523)

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 220 คน ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยเอกชนมีการจัดโปรแกรมพลศึกษา ประกอบด้วย โปรแกรมการล่อนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 30 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน รวมทั้งโปรแกรมสหนาการ ร้อยละ 100 และโปรแกรมบรรดิกการทางพลศึกษา ร้อยละ 10

ปัญหาในการจัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน ได้แก่

1. โปรแกรมการล่อนพลศึกษาในชั้นเรียน ประสบปัญหาในด้านการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร ขาดอุปกรณ์ สนามและเครื่องอำนวยความสะดวก
2. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน ประสบปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา
3. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน ประสบปัญหาในด้านการคัดเลือกนักกีฬา และการเข้าชมและเชียร์กีฬา
4. โปรแกรมสหนาการ ประสบปัญหาในด้านสถานที่และเวลาในการจัดกิจกรรม

ในด้านความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา กับรองอธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และความคิดเห็นของกลุ่มดังกล่าวข้างต้นของวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนวิชาพลศึกษา กับกลุ่มของวิทยาลัยเอกชนที่ไม่เปิดสอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และปัญหาในการจัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนวิชาพลศึกษา กับนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนที่ไม่เปิดสอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับและปัญหาในการจัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05¹

¹ ปานศิริ สันโทกุล, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524)

วิวัฒน์ไชย วรบรร ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและดำเนินการโปรแกรม พลศึกษา ในโรงเรียนลาติตสังักตทวงมหาวิทยาลัย" ในปี พ.ศ. 2525 โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนลาติตสังักตทวงมหาวิทยาลัย จำนวน 55 ชุด ได้รับกลับคืน มา 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.91 ผลการวิจัยปรากฏว่า มีการวัดโปรแกรมพลศึกษาใน โรงเรียนลาติตทุกแห่ง ซึ่งประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โครงการวัดแข่งขัน กีฬาภายใน โครงการแข่งขันกีฬิกภายนอก และโครงการกิจกรรมนันทนาการ ยกเว้นโครงการ กิจกรรมสำหรับเด็กพิเศษ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้วัด ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการวัดและดำเนินการโปรแกรม พลศึกษา พบว่า มีปัญหาน้อยในทุกโครงการยกเว้นโครงการวัดกิจกรรมสำหรับเด็กพิเศษ ความ คิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนลาติตส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับปัญหาการวัด ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นโครงการวัดกิจกรรมสำหรับเด็ก ซึ่ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05¹

ค.ศ. 1974 เฮนเลย์ ราฟ วิลลาร์ด (Hensley Ralph Willard) ทำการวิจัย ในหัวข้อเรื่อง "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools" ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเทนเนสซี และเพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของ ผู้บริหารและครูที่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา กับผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้ความ เข้าใจ ในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ถามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถม ศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับด้านปรัชญา การวัดและการดำเนินการบริหาร การวัดชั้นเรียน และโปรแกรมการสอน คณะครูผู้สอน อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวก เทคนิคและ วิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความ

¹ วิวัฒน์ไชย วรบรร, "ปัญหาการวัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนลาติตสังักตทวงมหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525)

เข้าใจและไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างระหว่างทัศนคติของ ครูพลศึกษา กับ ครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา¹

ค.ศ. 1977 อมันสัน เนนา อลิส (Amundson Nena Alice) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities" ความมุ่งหมายในการวิจัย คือ เพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา ว่ามีความเหมาะสมและดีพอที่จะเป็นพื้นฐานเรียนต่อในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยหรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวนและปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้เหมาะสม ที่จะนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับสูงด้วย ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ในหัวข้อต่อไปนี้ ภูมิหลัง ความมุ่งหมาย การจัดทำแผนการ การเป็นผู้นำ ด้านงบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สภาพลศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนียมีความคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาทางด้านพลศึกษา ตรงกับของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ
4. ความมุ่งหมายทางการเรียนการสอนของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา

---

¹Hensley Ralph Willard, "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools, Dissertation Abstracts

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ให้มีการติดต่อและร่วมมือกันเป็นอย่างดี ระหว่างองค์กรของประเทศและในระดับรัฐ ในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาให้ได้ผลจริง ๆ
2. ควรให้มีการติดต่อระหว่างวิทยาลัย มหาวิทยาลัย กับเจ้าหน้าที่ระดับรัฐ เขต อำเภอ เกี่ยวกับบุคลากรและโปรแกรมพลศึกษา
3. ที่ปรึกษาหรือวิทยากรที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรให้บริการแก่โรงเรียนในท้องถิ่นด้วย
4. หลักสูตรใหม่ของรัฐปี 1976 มีส่วนเข้าอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนทางด้านพลศึกษาเป็นอย่างดี
5. โปรแกรมการสอนควรเน้นในเรื่อง กลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย วุฒินิยมของเด็ก การให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ความเป็นตัวของตัวเอง ให้มีการแสดงออกในด้านการฝึกทักษะเกมส์กีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง
6. ควรเน้นความรู้ทางทฤษฎี เนื้อหาทางวิชาการ และความสามารถในการเป็นผู้นำด้วย
7. ควรพิจารณาและตระหนักถึงความพร้อมของเด็ก และทัศนคติที่ต่อคุณค่าของวิชาพลศึกษา
8. พิจารณาถึงวิธีการสอน ที่จะทำให้เกิดระเบียบวินัยในหมู่คณะ
9. แผนการศึกษาของรัฐ จะต้องแก้ไขหลักการ การรับสมัครข้าราชการในตำแหน่งครูผู้สอนพลศึกษาว่า จะต้องจบพลศึกษา หรือเคยเรียนพลศึกษามากอย่างน้อย 1 วิชา เพื่อผลทางด้านวินัย และเพื่อการเตรียมการสอนของครู
10. วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยควรพิจารณาช่วยเหลือในเรื่อง บุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
11. วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรจะมีส่วนร่วมในการค้นหาวิธีในการเตรียมการสอนของครู เพื่อให้ได้ผลตามหลักสูตร
12. จากการศึกษาความเคลื่อนไหวทางการศึกษาของอังกฤษ และระบบการสอนกีฬาในโรงเรียนประถมศึกษาของประเทศเยอรมัน ทำให้เกิดความเข้าใจที่กว้างขวางขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลง โปรแกรมการศึกษาศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

13. การประชุมปฏิบัติการ การอบรมและสัมมนา ควรจัดให้มีขึ้น เพื่อจะได้ทราบความต้องการซึ่งกันและกัน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และโรงเรียนประถมศึกษา ควรจะได้ปรึกษาหารือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และมีการขยายงานเพื่อให้เห็นต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องไปถึงแนวโน้มในการจัดโปรแกรมพลศึกษาด้วย

14. วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยควรจะต้องเตรียมงบประมาณในการดำเนินโปรแกรมดังกล่าวด้วย

จากผลของการวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น พอที่จะสรุปถึงปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งเป็นครูประจำชั้นทำการสอน ซึ่งจะทำให้ขาดหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง

2. ครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีหน้าที่อื่น มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดการเตรียมตัวและการเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนไม่ได้ผลดี

3. ครูที่ไม่มีวุฒิพลศึกษาส่วนใหญ่ มักปล่อยให้นักเรียนเล่นตามลำพัง เนื่องจากไม่รู้วิธีการสอน

4. การดำเนินการและการบริหารพลศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านพลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก

5. อุปกรณ์ทางพลศึกษาควรมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ และสถานที่ควรปรับปรุงให้อยู่ในสภาพดีด้วย

6. ควรจัดกิจกรรมทางพลศึกษาให้สนองความสนใจ และความต้องการของเด็ก และควรคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นด้วย

7. ควรให้มีครูวุฒิพลศึกษาสอนในทุกระดับชั้น

8. ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณพลศึกษาให้เพียงพอ

9. ให้รัฐบาลสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างจริงจัง¹

---

¹Amundson Nena Alice, "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges And Universities" Dissertation Abstracts 38 (July 1977) : p. 151A - 152A.

ในปี ค.ศ. 1978 ฮอร์ตัน (Horton) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอา แคนซัส" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer-Allsen Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มผู้ทำการสอนมีฐานะอยู่ในเกณฑ์ต่ำในวงการศึกษาอาชีพ
2. ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน
3. การจัดโปรแกรมกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในขั้นต่ำ
4. การช่วยเหลือทางด้านอาชีพอยู่ในขั้นสูง
5. โปรแกรมทางวิชาการของครูอยู่ในขั้นเฉลี่ยมาตรฐาน¹

ในปีเดียวกัน สเตรตัน (Stratton) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการเตรียมครูพลศึกษา การจัดอุปกรณ์และกิจกรรมสำหรับโปรแกรมการศึกษากิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติในโรงเรียนมัธยมศึกษา เอ เอ เอ ของรัฐเทเนซซี" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารของโรงเรียนมัธยม เอ เอ เอ ในรัฐเทเนซซี จำนวน 78 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษากิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติมีวุฒิทั้งปริญญาตรีและต่ำกว่า โดยมี ครูชายที่อายุ 21 - 55 ปี ทำการสอนมา 1 - 30 ปี ครูหญิงอายุ 23 - 51 ปี ทำการสอนมา 1 - 36 ปี
2. โรงเรียนพลศึกษาส่วนใหญ่ใน เอ เอ เอ มักจะใช้ร่วมกันกับนักเรียนปกติ โดยจัดอุปกรณ์และสถานที่เอาไว้ร่วมกัน
3. ภาระการสอนโดยเฉลี่ยต่อ 1 คาบ มีนักเรียน 10 - 35 คนขึ้นไป และโรงเรียนพลศึกษามีนักเรียนใช้บริการวันละ 50 - 150 คน
4. มีการจัดกิจกรรมและบริการในด้านอุปกรณ์อย่างเพียงพอ พร้อมทั้งห้องกายบอด โดยมีความแนะนำติดตั้งอยู่ในทุกกิจกรรม

---

¹David Horton, "An Evaluation of The Physical Education Programs in The Community Colleges of Arkansas" Dissertation Abstracts International. 39 (December 1978) : 3450A.

5. นักเรียนส่วนใหญ่ สามารถช่วยเหลือตัวเองในการดำเนินกิจกรรมที่จัดให้¹

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

¹Jarrett Omega Stratton, "A Servey of The Physical Education Teachers Professional Preparation, Available Facilities And Actitities included in The Adapted Physical Education Programs in The AAA Secondary Schools of The State of Tennessee." Dissertation Abstracts International. 39 (December 1978) 3455 A.